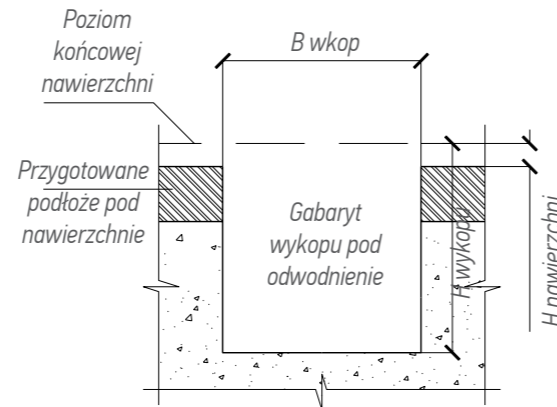

Zalecenia do zamontowania systemów powierzchniowego odwodnienia liniowego

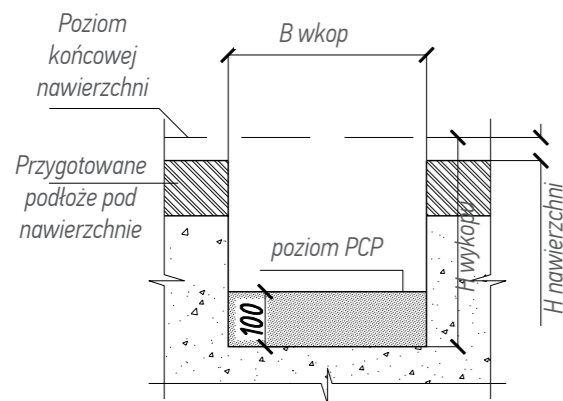
Schemat instalacji korytek w nawierzchni

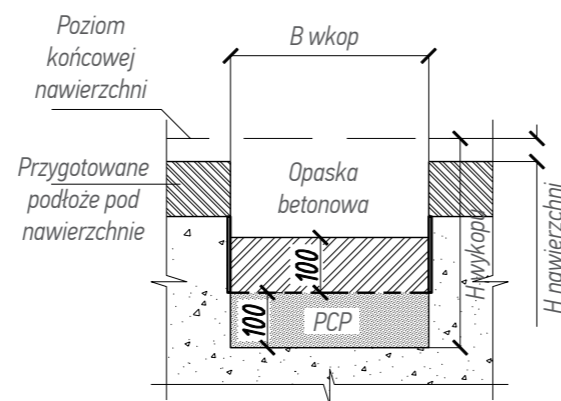
1 Przygotować wykop

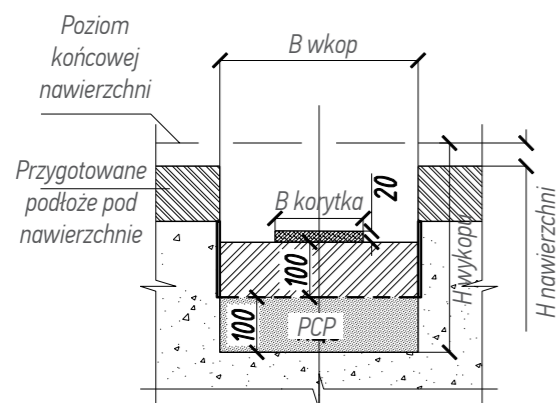
2 Zagęszczona podsypka cementowo-piaskowa - PCP

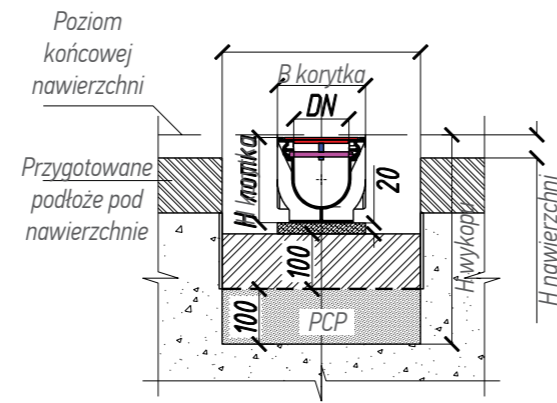
3 Dolna warstwa opaski betonowej - klasa B30

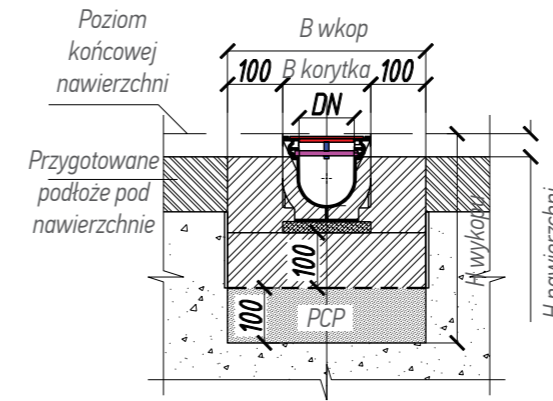
4 Wypoziomowanie korytka zaprawą betonową H20 mm

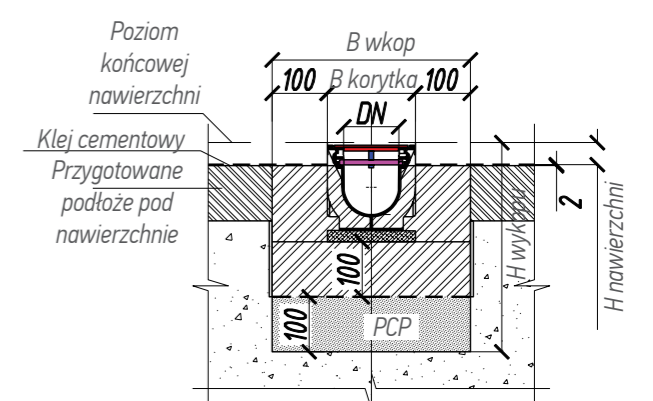
5 Osadzenie i wypoziomowanie korytka na zaprawie

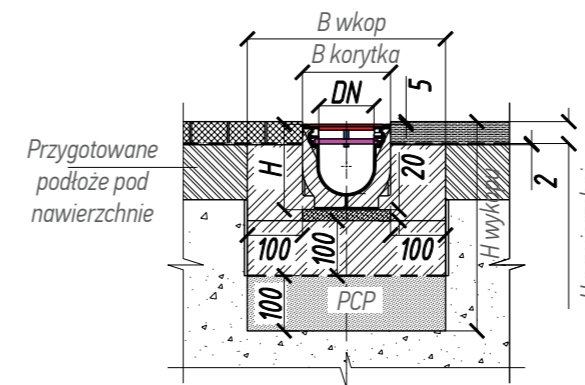
6 Wylanie opaski betonowej po bokach korytka

7 Nałożenie zaprawy klejącej betonowej 2 mm

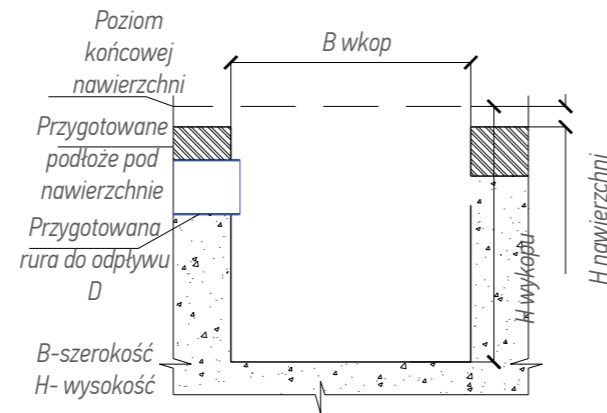
8 Ułożenie kostki lub innej nawierzchni na poziomie wyższym od korytka o 5 mm

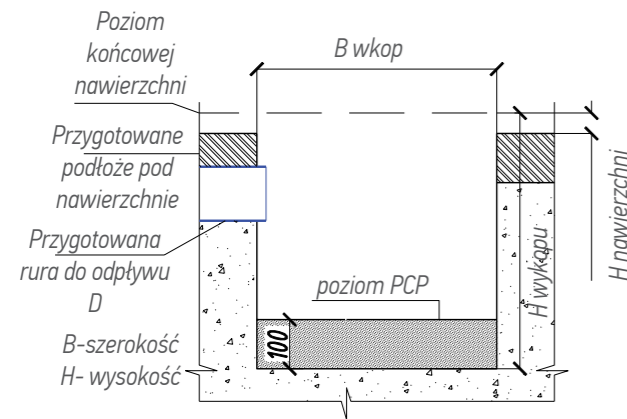
Schemat instalacji studzienek w nawierzchni

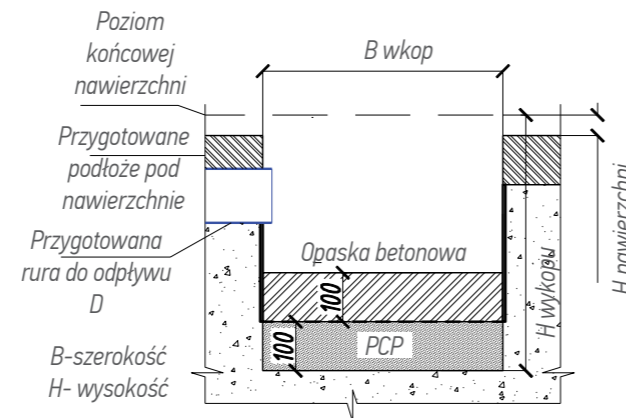
1 Przygotowanie wykopu

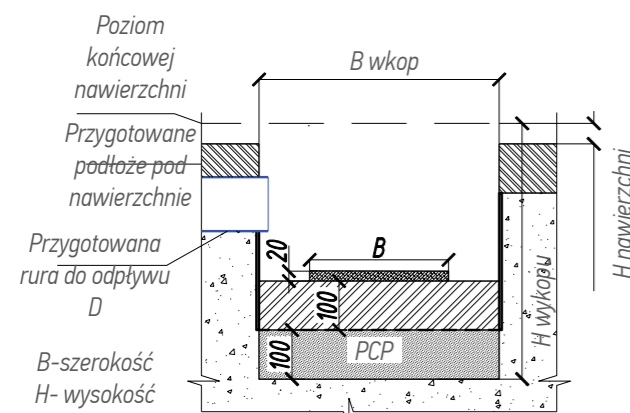
2 Zagęszczona podsypka cementowo-piaskowa - PCP

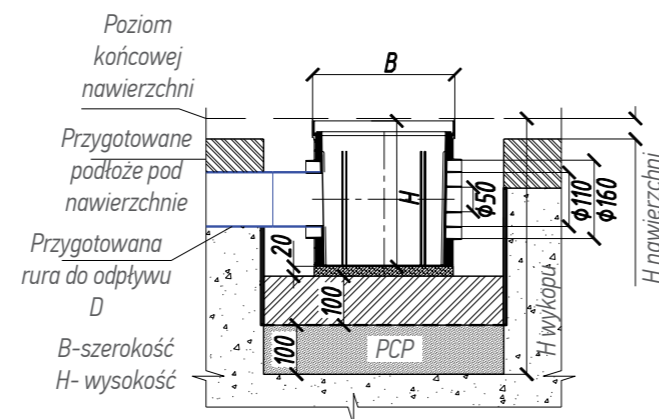
3 Dolna warstwa opaski betonowej - klasa B30

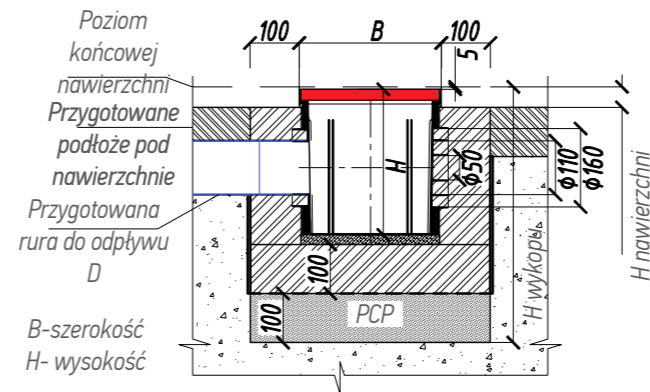
5 Wypoziomowanie studzienki zaprawą betonową H20 mm

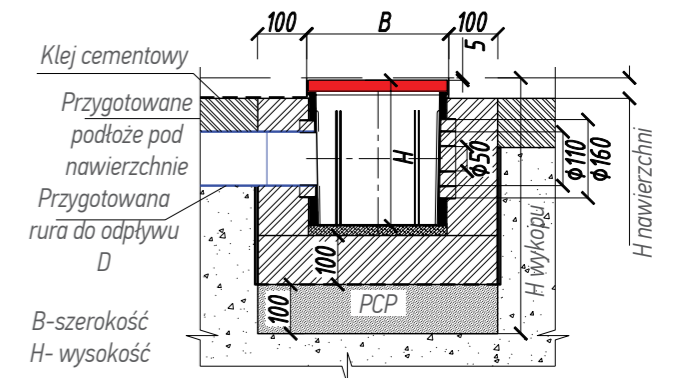
6 Osadzenie i wypoziomowanie studzienki na zaprawie. Podpięcie rury odpływowej.

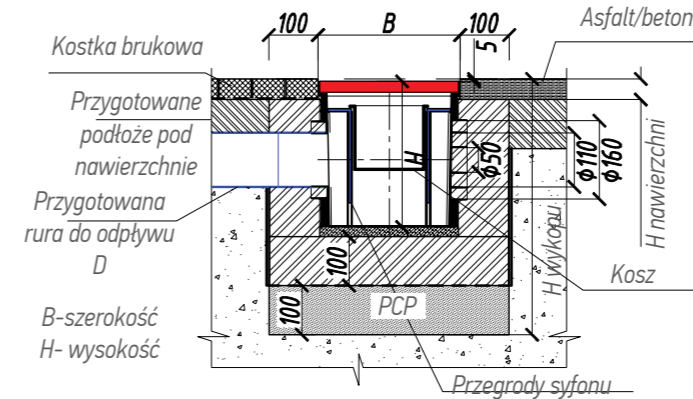
7 Wylanie opaski betonowej po bokach studzienki. Obowiązkowe jest założenie rusztu lub pokrywy.

8 Nałożenie zaprawy klejącej betonowej 2 mm

9 Ułożenie kostki lub innej nawierzchni na poziomie wyższym od korytka o 5 mm

OGÓLNE REKOMENDACJE W ZAKRESIE MONTAŻU

Korytka są instalowane w wykopie na podstawie betonowej. Grubość podstawy betonowej zależy od obciążenia korytka. Podstawa jest wykonywana z betonu marki B25. Boczne mocowanie korytek wykonywane jest w postaci ukosów od ścianek. Szerokość ukosu zależy od klasy obciążenia.

Grubość podstawy betonowej i szerokość ukosów przedstawiono na schematach montażowych.

Korytka plastikowe należy montować w opasce betonowej z założonymi rusztami lub dopasowanymi wkładkami dystansowymi! W przeciwnym wypadku opaska może doprowadzić do zciśnięcia korytka i uniemożliwienie założenia rusztu!

Wgłębienie korytek musi być takie, aby po zamontowaniu najwyższy punkt kraty znajdował się o: 3-5 mm poniżej oznakowania nawierzchni.

Jeżeli jest stosowany w systemie osadnik piasku to montaż należy rozpocząć od instalacji osadnika w dolnym punkcie trasy.

Kanały są łączone połączeniem stykowym, na pióro i wpust. Jako materiału łączeniowego używamy uszczelnacza (010) lub innej masy bitumicznej lub silikonowej.

W przypadku połączenia korytek pod kątem, korytka i kraty należy rozpiłować i połączyć na styk.

W przypadku montażu korytek w nawierzchni asfaltowej, w procesie asfaltowania zalecane jest pokrywanie krat smugą płyt pilśniowych lub innego materiału.

Asfaltowanie terenu należy wykonywać po zamontowaniu na korytkach krat. Zabronione jest wjeżdżanie na korytka bez kraty walcem do asfaltu, lub innym samochodem.

Dla każdej nawierzchni należy przewidzieć szwy termiczne - równoległe do systemu drenażowego w odległości: 1,5-2 cm z każdej strony, oraz prostopadłe w odległości: 5 m od siebie.

Podłączenie korytka do systemu kanalizacji dokonywane jest przez piaskownik za pomocą rury o średnicy 110 lub 160 mm.

Podłączenie korytek do systemu kanalizacji bez piaskownika jest dokonywane przez króciec pionowy, który jest zamontowany na dnie korytka.

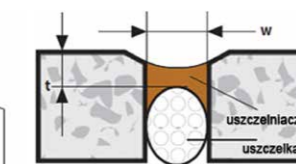
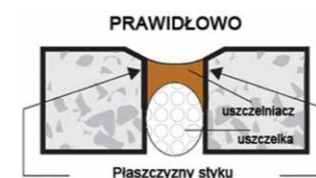
Okresowo jest niezbędne sezonowe oczyszczanie z brudu. W tym celu zdejmowana jest krata z korytka i osadnika. Częstotliwość oczyszczania zależy od warunków eksploatacji.

Urządzenie połączenia dylatacyjnego

Aby zapobiec tworzeniu się trzeciej płaszczyzny styku uszczelnacza z elementami konstrukcji spoiny należy zawsze stosować składniki przeciwdhezyjne lub uszczelki, takie jak, na przykład, wkładka z polietylenu piankowego. Radzimy wybrać rozmiar uszczelki z uwzględnieniem rzeczywistej szerokości spoiny, w celu ograniczenia głębokości warstwy uszczelnacza, osiągnięcia zalecanego stosunku szerokości i głębokości uszczelnacza i zmniejszenia zużycia materiału. Należy przestrzegać zaleceń dotyczących optymalnej szerokości i głębokości spoin dla danego uszczelnacza.

Zastosowanie uszczelnacza w warstwie o grubości mniejszej niż minimalna zalecana zmniejsza trwałość uszczelnienia spoin. Przekroczenie zalecanej maksymalnej grubości uszczelnacza powoduje wysokie naprężenia wewnętrzne, które wywołują pęknięcia. Wąskie spoiny powinny zostać zwiększone za pomocą specjalnych narzędzi, aby osiągnąć zalecaną szerokość i głębokość. Zbyt szerokie spoiny, a także spoiny o porowatej, nietrwałej powierzchni należy obrobić odpowiednimi składnikami remontowymi.

Obliczenie zużycia uszczelnacza:
 $q = w \times t \times d / 1000$, gdzie
 q – zużycie uszczelnacza (kg/metr bieżący)
 w – szerokość spoiny (mm)
 t – średnia grubość warstwy uszczelnacza (mm)
 d – szczelność uszczelnacza (kg/l)

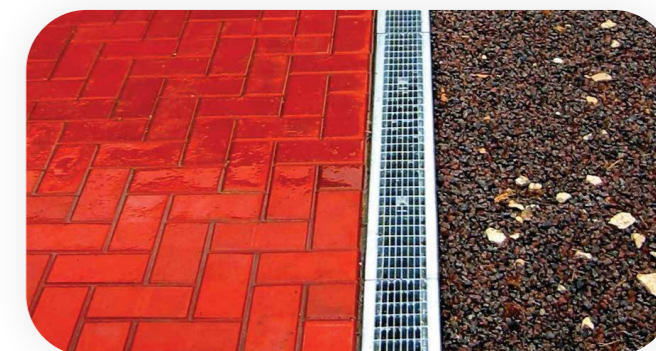
Przygotowanie powierzchni

Powierzchnia stykająca się z uszczelniaczem musi być trwała, czysta i sucha. Powierzchnia spoiny musi być oczyszczona z wszelkich zanieczyszczeń, które zmniejszają siłę przylegania uszczelnacza do powierzchni folii – z pyłu, cementu, resztek zaprawy cementowej, resztek stosowanego uprzednio materiału uszczelniającego, itp., zimą – ze śniegu, mrozu, oblodzenia. Powierzchnie czyszczone metalowymi szczotkami ręcznie lub za pomocą narzędzi elektrycznych są następnie przedmuchiwane sprężonym powietrzem. Miejsca zanieczyszczone olejem lub tłuszczem muszą koniecznie zostać odtuszczone za pomocą odpowiednich rozpuszczalników według lokalnych norm. Świeże betonowe podstawy powinny być sezonowane przez co najmniej 28 dni, aby zmniejszyć zawartość wilgoci do poziomu akceptowalnego. Aby sprawdzić jakość spoiny zaleca się przygotowanie testowej spoiny na placu budowy. Jeżeli mimo przestrzegania wytycznych dla przygotowania powierzchni przyleganie uszczelnacza do powierzchni jest niezadowalające, to konieczne jest stosowanie specjalnych metod przygotowania powierzchni.

Aplikacja uszczelnacza

Przed nałożeniem uszczelnacza koniecznie zapoznaj się z odpowiednią instrukcją bezpieczeństwa i sprawdź, czy zostały spełnione wszystkie wymagania producenta. Upewnij się, że temperatura otoczenia w miejscu stosowania uszczelnacza mieści się w dopuszczalnym zakresie temperatur aplikacji. Uszczelniaacz może być stosowany tylko w spoinach, które spełniają zalecane parametry i zostały przygotowane zgodnie z powyższymi wytycznymi. Aplikacja uszczelnacza do spoiny odbywa się przez wytłaczanie za pomocą odpowiedniej strzykawki (pistoletu). Umieść tubę z uszczelniaczem w cylindrze strzykawki, obetnij końcówkę tuby ze strony końcówki (nasady i zamknij cylinder). Wybierz i zainstaluj końcówkę, która odpowiada wielkości spoiny. Przy aplikacji uszczelnacza końcówka strzykawki jest wprowadzana do spoiny uszczelniającej pod kątem 45°.

Wypełnienie pionowej lub skośnej spoiny jest wykonywane od góry do dołu. Poziome spoiny są wypełniane w kierunku ręki, która trzyma uchwyt strzykawki. Delikatnie i równomiernie wyciskaj uszczelniaacz do spoiny, unikając tworzenia się ubytków i pęcherzyków powietrza, szczelin i nacieków. Przy niskiej temperaturze uszczelniaacz może mieć podwyższoną lepkość. W przypadku wykonywania prac z uszczelnienia w niskich temperaturach, zaleca się co najmniej jeden dzień przetrzymać opakowania z uszczelniaaczem w ciepłym pomieszczeniu w celu ułatwienia wyciskania ze strzykawki. Natychmiast po wypełnieniu spoiny należy wyrównać i uszczelniaacz naniesiony uszczelniaacz i nadać mu pożądaną kształt za pomocą odpowiedniego narzędzia (szpachli) o odpowiedniej wielkości i konfiguracji. Narzędzie należy zwilżyć roztworem mydlanym, aby zapobiec przywieraniu uszczelniaacza. Niedopuszczalne jest bezpośrednie nanoszenie roztworu mydlanego na dopiero co naniesiony uszczelniaacz. Narzędzia należy oczyścić na-

tychmiast po zakończeniu prac za pomocą dopuszczalnych do użycia rozpuszczalników (zalecane są aceton lub benzyna lakowa). Nadmiar utwardzonej pasty usuwany jest mechanicznie.

Dopiero co naniesiony uszczelniaacz musi być chroniony przed wpływem deszczu na okres czasu, który przekracza czas tworzenia się błony na powierzchni. Możliwe jest wykorzystanie folii polietylenowej, taśmy lub innego materiału ochronnego do naniesionego w spoinę uszczelniaacza, a także zapobieganie uszkodzeniu przylegających powłok dekoracyjnych.

Informacje dodatkowe:

Gotowy do użycia uszczelniaacz jednoskładnikowy na podstawie MS-polimeru dla uszczelniania spoin i pęknięć w pionowych i nachylonych konstrukcjach budowli. Łatwy do zastosowania ręcznie przez wyciskanie za pomocą specjalnego pistoletu. Utwardzany w wyniku reakcji chemicznej z wilgocią atmosferyczną. Po utwardzeniu uszczelniaacz ma dobrą wytrzymałość i właściwości odkształcania oraz doskonałą adhezję do podstawowych materiałów budowlanych. Może być stosowany w pomieszczeniach mieszkalnych.

Przykładowe właściwości masy uszczelniającej

- Zgodność z normą EN ISO 16600 typ F, klasa 25LM
- Może być stosowany metodą wtłaczania w szerokim zakresie temperatur
- Doskonała tiksotropowość, nie płynie w pionowych spoinach
- Dobra przyczepność do betonu, metali, powłok organicznych, tworzyw sztucznych, drewna i szkła
- Doskonała odporność na działanie czynników atmosferycznych, zwłaszcza w warunkach wilgotnych i gorących
- Utrzymuje sprężystość w szerokim zakresie temperatur
- Może być malowany jakimikolwiek farbami wodnymi dyspersyjnymi
- Bezpieczny dla środowiska - nie zawiera izocyjanianów, silikonów i rozpuszczalników
- Nie ma zapachu
- Prawie niekurczliwy

